

Poveștile iubirii - Noaptea

Caprar Florin

Străbate infinitul ce ziua ne desparte,
Iar eu ușor voi trece al nopții dulce prag,
Aici ești lângă mine și totuși ce departe
Sunt clipele senine ce le-mparteam cu drag.

În taina nopții ochii mereu te-or căuta,
Dar sunt ascunși în umbra strălucirii tale
Și nu vor pierde-o clipă, de veghe ei vor sta
Să-ți soarbă din sclipirea iubirilor astrale.

Eu sunt un muritor legat în lanțul vieții,
Rătăcitor prin vise și gânduri de amor,
Și-aștept doar o minune în zorii dimineții:
Să te-ntrupezi aievea, să fii al meu odor.

Dar zorii zilei iată încet încep s-apară
Și geana-mi se desprinde din lumea ta de vis,
O rază maiestuoasă și blândă mă-nconjoară:
E chiar privirea ta! Mă simț ca-n paradis!

Iar chipul zâmbitor, și vocea cristalină
Cu drag mă-nviorează și mă trezesc la viață,
Și văd în ochii tăi acea sclipire lină
Ce m-a-nșotit azi noapte și-acuma mă răsfată.

Căprar Florin
Sursă foto-internet